

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/86/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613204994
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5613204994.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľky: S. T., rod. Q., nar. X.X.XXXX, bytom v K. R., Y. XXX/XX, právne zastúpenej: JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou, so sídlom v K. R., H. XXX, proti odporcovi: E. T., nar. XX. X. XXXX, bytom v K. R., Y. XXX/XX, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností manželov na čas po rozvode k maloletým deťom: Y. T., nar. X.X.XXXX a D. T., nar. XX.X.XXXX, obidvaja bytom pri matke, obidvaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši zo dňa 24.6.2013 č.k. 5P/22/2013-58, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti výroku o rozvode manželstva, o zverení maloletých detí Y. a D. T. na čas po rozvode do osobnej starostlivosti navrhovateľky a v časti o náhrade trov prvostupňového konania **p o t v r d z u j e .**

V ostatnej časti týkajúcej sa určenia výživného otca na maloleté deti na čas po rozvode rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** v tejto časti na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd o návrhu navrhovateľky rozsudkom rozhodol tak, že súd manželstvo účastníkov S. T., rod. Q. a E. T., uzavreté dňa 21.2.1998 v Pribyline, zapísané v knihe manželstiev vo zväzku 6, ročník 1998, na strane 10, pod por. č. 2 rozviedol. Maloletého Y. T., nar. X.X.XXXX a maloletú D. T., nar. XX.X. XXXX zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Odporcu zaviazal k povinnosti prispievať na výživu maloletého Y. T., nar. X.X.XXXX sumou 190,- eur mesačne a na výživu maloletej D. T., nar. XX.X.XXXX sumou 190,- eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, počnúc právoplatnosťou výroku súdu o rozvode manželstva účastníkov. V zostávajúcej časti súd návrh zamietol. Odporcu zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľke trovy konania vo výške 33,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám navrhovateľky.

Okresný súd svoje rozhodnutie podrobne a náležite odôvodnil v jeho písomnom vyhotovení, ktoré bolo riadne doručené do vlastných rúk účastníkom konania, ako aj kolíznemu opatrovníkovi, čiže všetci účastníci konania poznajú doslovné znenie odôvodnenia prvostupňového rozsudku a keďže bol doručený v súlade so zákonom (§ 45 a násl. O.s.p.), odvolací súd upúšťa od citovania odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa, pretože by bolo nadbytočné.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie odporca a to voči všetkým jeho častiam, pričom v odvolaní uviedol, že s rozvodom nesúhlasí, pretože manželstvo trvá už viac ako 15 rokov a podľa jeho názoru vznikla len prechodná kríza, ktorá vznikla tým, že je nezamestnaný a bez príjmu, avšak snaží sa hľadať si prácu. Taktiež uviedol, že chce, aby deti vyrastali v kompletnej rodine. V ďalšej časti odvolania vytýka súdu určenie neúmerne vysokého výživného, ktoré by nebol schopný platiť a to ani v prípade, že by nebol stratil pôvodné zamestnanie, kde jeho maximálna mzda bolo okolo 500,- eur mesačne a bol toho názoru, že tak vysokým výživným ho v podstate súd „odsúdil“ na trestný čin zanedbania povinnej výživy. Navrhoval preto rozsudok okresného súdu zmeniť a návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení navrhovala rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správne s tým, že podľa jej názoru bolo vydané na základe objektívneho zistenia skutkového stavu a bolo aj vyčerpávajúco odôvodnené a presvedčivé. Poukázala na to, že nezodpovedný prístup odporcu viedol k tomu, že odporca prišiel o zamestnanie a maloleté deti nemôžu niesť dôsledky za nezodpovednosť odporcu. Zdôraznila, že naďalej trvá na rozvode manželstva a nemá záujem zotrvať v manželskom zväzku, ktorý je len formálny a dlhodobu neplní svoje základné poslanie.

Kolíznym opatrovníkom sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v dôsledku podaného odvolania vec prejednal v odvolacom konaní bez nariadenia ústneho pojednávania v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. Rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. a to v časti týkajúcej sa rozvodu manželstva a v časti o zverení maloletých detí Y. a D. T. na čas po rozvode do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ako i v časti o náhrade trov prvostupňového konania.

V zostávajúcej časti o určení výživného otca na maloleté deti na čas po rozvode musel však rozsudok okresného súdu zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p. v uvedenej časti z nasledovných dôvodov:

Pokiaľ ide o rozvod manželstva a zverenie maloletých detí na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, t.j. navrhovateľky, v tejto časti sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením prvostupňového rozsudku, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa obmedzuje len na konštatovanie tejto skutočnosti, teda odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia v potvrdzujúcej časti je zároveň odôvodnením aj rozsudku odvolacieho súdu a odvolací súd neveril odvolateľovi v tom, že by sa malo jednať len o prechodnú, dočasnú krízu v manželstve. Odvolací súd zohľadnil taktiež postoj navrhovateľky v odvolacom konaní, ktorá naďalej zotrvala na rozvode manželstva, ako aj dôvodoch, pre ktoré podala návrh na rozvod.

V časti o určení výživného však odvolací súd sa nemohol stotožniť s právnym názorom prvostupňového súdu a v tomto smere musel dať čiastočne odvolateľovi za pravdu, pretože odporca i v prípade, že by nebol stratil zamestnanie vlastnou vinou, jeho príjem by predstavoval (ak by nedošlo k nejakej podstatnej zmene) maximálne 500,- eur mesačne, pričom okresný súd určil výživné na každé z detí po 190,- eur mesačne, čo spolu predstavuje 380,- eur mesačne. Takáto výška určeného výživného z príjmu, ktorý dosahoval odporca, by skutočne bola neúmerne vysoká, a preto okresný súd v ďalšom konaní rozhodne o určení výživného otca (odporcu) na maloleté deti primeranou sumou, pričom budú zohľadnené samozrejme odôvodnené potreby oprávnených maloletých detí, ale aj súd musí brať na zreteľ aj možnosti a schopnosti povinného, t.j. ich otca, ktorý mal podľa správy zamestnávateľa čistou priemernú mesačnú mzdu za rozhodné obdobie vo výške 370,91 eur, pričom však samotný odporca na pojednávaní uviedol, že dokázal zarobiť do 500,- eur mesačne vďaka určitej brigádnickej činnosti.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.